

קון רינה ויעקב (יענק'לה)

נולדתי בגרמניה גרמניה בשנת 1912. הגעתי לארץ ב-1934 עם דודי ד"ר מאיר ישראל למרחביה. שם קנה משק והתגוררנו שם כשנתיים. לאחר מכן, עזב הדוד את מרחביה לאחר שמכר את המשק ואני התגייסתי ב-1936 לנוטרים. מטה הנוטרים התמקם מעל בית הספר בעפולה. מהמטה הזה היינו יוצאים לפעילות, לשמור על השדות. היינו פלוגה שיצאה לפעילות על גבי סוסים. תפקידי כגשש היה לצאת בלילות ולמנוע הסתננות של ערבים. כמו כן הצטרפנו לפלוגה של וינגייט וערכנו פעילויות משותפות עם האנגלים. יצאנו לשמירות שארכו כמה חודשים כדי לשמור על קו הנפט שמוביל מירדן

לחיפה. הקו עבר בישובים כמו: מזרע, גניגר והשגחנו שהערבים לא יחבלו בקו הזה. בשמירה הזו היה איתי פינחס קופל, כאשר אני אחראי על הכתה שיצאה עם הסוסים. כאשר התפטרתי מתפקידי בנוטרים, העבירו אותי למשק פועלות לשמור על חדר הנשק ולהיות אחראי על השמירה בלילות להגנת המקום. שם הצטרפתי לארגון העמק, שהוקם על ידי חברי יעקב רוס, משה פישור, אברשה ועוד. את אשתי רינה הכרתי במשק הפועלות. היא הגיעה מטורקיה עם הנוער העובד ועם אחיותיה.

ממשק הפועלות עלינו לעטרות, שם התחתנו בערך ב-1945. בעטרות עברנו הכשרת קרקע ולאחר שנה וחצי נולדה בתי הבכורה יהודית. בעטרות שתלנו כרמים ועיבדנו את האדמות. אחרי קרב עקוב מדם בנווה-יעקב, בהשתתפות אנשי עטרות הגענו לירושלים.

בירושלים אירגנו עבורנו בית בליפתה שנכבשה על ידי היהודים, שם רוכזו כל המשפחות. באותה תקופה עבדתי במעלה החמישה בתור רפתן וכן בשמירה על הישוב. משם הגענו ליפו, אבל לא היינו מרוצים. רצינו להגיע להתיישבות, וכך הוצע לנו על ידי הסוכנות להתיישב בוילהלמה, לימים בני-עטרות, שם אני חי עד עצם היום הזה. פה הקמנו משק, פה נולד ילדנו השני, טוביה שגם הוא בן המושב כיום. בצעירותי הועסקתי בצרכניה בבני עטרות וכן הייתי רכז בטחון במשך 6 שנים. בני עוסק בחקלאות ולי נשאר רק ליהנות ולראות את ילדי סביבי.